

РЕШЕНИЕ

№ 21739

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4305** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128а от АПК. Образувано е по подадена искова молба вх. № 12292/09.04.2026г. на А. М. А. с искане да бъде обявена нищожността на определение № 13269 от 03.04.2026г., постановено по адм. дело № 3430/2026г. на АССГ, 52 с-в, с което делото е прекратено.

В исковата молба се посочва, че определението е постановено от съдия, за когото са били налице обстоятелствата по чл. 22, ал.1, т.5 и 6 от ГПК, тъй като е участвала в идентични дела, и е следвало да си направи отвод. На второ място съдията е назначен незаконно и съгласно трайната съдебна практика, актовете му са нищожни. Поради това се претендира нищожност на определението. В заявление от 18.05.2026г. ищецът допълва, че съдията е следвало да се отведе, тъй като е бил докладчик по преюдициално дело № 10721/2025г. Като не се е отвел, е нарушил клетвата по чл. 155 от ЗСВл. В заявление от 19.05.2026г. посочва, че в определението, чието нищожност претендира, се съдържат неистинни констатации. В писмени бележки коментира спора по същество по адм. дело № 3430/2026г. на АССГ.

Ответникът – район „С.“, СО, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по исковата молба.

След като се запозна с исковата молба, с отговора на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

От представеното адм. дело № 3430 от 2026г. на АССГ е видно, че същото е образувано по жалба от А. М. А. с искане съдът да прогласи нищожността на „обр.16/92 г.“ издаден от Район „С.“ за строежа на Ж. „Е.“, находяща се на [улица], където е член-кооператор, на основание ноторните факти и закона. По жалбата е постановено определение № 13269 от 03.04.2026г. на 52 с-в на

АССГ, с което жалбата е оставена без разглеждане и производството е прекратено на основание чл. 159, т.1 и 4 от АПК, тъй като Акт обр. 16 за въвеждане в експлоатация на Ж. "Е." не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК. Актът обр. 16 по действащата към 1992 г. Наредба №6 за държавно приемане на обектите по капитално строителство се издава от комисия, назначена във връзка с искане за издаване на разрешение за ползване и представлява констативен акт на помощен орган. Това е документ, въз основа на който собствениците на жилища в тази кооперация могат да ги ползват. За А., като собственик на жилище в тази кооперация, този акт поражда, а не засяга права и интереси, и затова той не е активно легитимиран да го оспорва. С него не се засягат права на заинтересувани страни, той е част от сложния фактически състав на производството по въвеждане в експлоатация на конкретен строеж. Определението е постановено от едноличен състав на АССГ, определен от системата за случайно разпределение съгласно протокол на л.1 от делото пред АССГ. Същото е подписано от съдията и е подлежало на обжалване до 14.04.2026г. вкл. Исковата молба пред настоящия състав е подадена на 09.04.2026г., но към момента определението е влязло в сила.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно определение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл.128, ал.1, т.8 във връзка с чл. 128а от АПК. Следователно искът е ДОПУСТИМ. Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най - тежките пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно определение ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, устно и е неподписано.

В конкретния случай, определението, обявяването на чиято нищожност се иска, е съдебен акт, който е подлежал на обжалване. От тази възможност ищецът не се е възползвал, в резултат на което същото е влязло в сила на 15.04.2026г. В рамките на производството по обжалване на определението, съдът разполага с по-широка компетентност, като проверява не само обстоятелствата, водещи до неговата нищожност, но и допустимост и правилност. За разлика от него, в производството по чл. 128а от АПК съдът проверява само твърдените обстоятелства за нищожност на акта.

Определение № 13269 от 03.04.2026г., постановено по адм. дело № 3430/2026г. на АССГ, 52 с-в на АССГ, е постановено в рамките на правораздавателната власт на съда, от законен едноличен състав. Актът е писмен и е подписан от съдебния състав, който е разгледал делото. Ясно е изразена волята на съда да се остави жалбата без разглеждане, като мотивите са подробни, ясни и разбираеми.

На първо място, съдът не е излязъл извън пределите на правораздавателните си правомощия. Той е сезиран с жалба по чл. 150 от АПК срещу акт, който не е административен, а констативен акт на помощен орган, постановен в производство по въвеждане в експлоатация на строеж. Освен това същият не засяга права и законни интереси на жалбоподателя. АССГ е постановил определението в писмена форма в законен състав, в съответствие с правилата за родова и местна подсъдност съгласно чл. 128 във връзка с чл. 132, ал.1 и чл. 133, ал.1 от АПК. Съдията – докладчик е определен по реда на чл. 157 от АПК съобразно поредността на постъпването на оспорванията в съда чрез електронно разпределение на случаен принцип. Съдебното определение е подписано от съдията, разгледал делото. Неоснователно е възражението на ищеца, че съдията е следвало да се

отведе, тъй като за него са налице основанията по чл. 22, ал.1, т.5 и 6 от АПК. Според т.5 по делото не може да участва съдия, който е взел участие при решаване на делото в друга инстанция или е бил свидетел или вещо лице по делото. В случая тези обстоятелства не са налице. Делото не е гледано пред друга инстанция, нито е решавано по същество, за да може съдията да участва в него. Участието като свидетел или вещо лице е напълно неотнормирана хипотеза. Що се отнася до адм. дело № 10721/2025г., същото касае съвсем друг предмет – предоставяне на обществена информация по ЗДОИ, като съдът е уважил жалбата. Според т.6 по делото не може да участва съдия, относно който съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото безпристрастие. В случая такива обстоятелства ищецът не твърди. Адм. дело № 10721/2025г. на същия съдебен състав не е нито идентично, нито „преюдициално“, а и по него съдът е уважил жалбата, т.е. липсват каквито и да било основания да се твърди пристрастност на съдията по адм. дело № 3430/2026г. Неоснователно е възражението на ищеца, че съдията е нарушил клетвата по чл. 155 от ЗСВл. Оставянето на жалбата без разглеждане по адм. дело № 3430/2026г. не означава, че съдията не е приложил конституцията и законите на страната. Ако е смятал обратното, ищецът е имал средство за защита чрез жалба до ВАС, от която не се е възползвал.

На второ място, определението е постановено от законен състав на съда. Неоснователно е твърдението на ищеца, че съдията е незаконно назначен. Напротив, същият е назначен от В. с решение по т.11 от протокол № 27 от 18.09.2018г. въз основа на влязло в сила решение № 9843/18.07.2018 г. по административно дело № 5583/2018 г. на Върховния административен съд. Ищецът не е изложил никакви фактически твърдения в тази връзка, които съдът да провери, и които да опровергават законността на неговото назначение.

На трето място, определението е с възможен и изпълним предмет, като съдържа ясни мотиви и диспозитив, разбираеми и съвместими с основите на действащия правен ред. Съдебният състав се е произнесъл по жалбата, като я е приел за недопустима и е прекратил образуваното по нея производство. Такава възможност изрично е предвидена в АПК и съдът е длъжен да я приложи, когато при проверка на допустимостта на жалбата, намери, че са налице основанията по чл. 159 от АПК.

На четвърто място, правилността на съдебния акт не е предмет на преценка в настоящото производство, защото е свързана с приложението на материалния и процесуален закон, и не обуславя неговата нищожност. Обратното би довело до ситуация, при която друг съд да ревизира съдебен акт на състав на същия съд и по-точно да касира приетите от него мотиви, което е недопустимо при наличие на окончателен съдебен акт. Поради това съдът не обсъжда доводите на ищеца в заявление от 19.05.2026г., които са относими към съществото на спора.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че наведените от ищеца пороци на съдебното определение на АССГ не са такива, които да водят до нищожност, поради което настоящият състав приема предявения иск за неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от А. М. А., за прогласяване нищожността на определение № 13269 от 03.04.2026г. по адм. дело № 3430/2026г. на АССГ като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

СЪДИЯ: